

Seger Weijs

Eigen lot

KALVERLIEFDE

Op de bank (onwennig koekeloerend naar de televisie) aten we knokkels.

En toen het op een moegezworven moment zover was dat de bekoring enkel nog in onbezorgdheid moest worden omgezet,

liet ik mij theatraal vallen in de uitgestrekte armen van haar opzet,

legde mijn hand delicaat in haar warme meisjesnek (waarbij het lange, nattige haar over mijn vingers viel),

en verzon een spannend zomerverhaal om haar wolkendek te testen.

Om te controleren of ik droom en werkelijkheid nog wel uit elkaar kon houden, wreef ze mijn schouderbladen in eerste instantie in met nepgoud en vervolgens met algenslierten.

Bij de commotie die dit in de première teweegbracht, moest ik zelf ook ineens een lachje onderdrukken,

doch wist onmiddellijk hierna mijn aangeboren vernuft weer aan te scherpen.

Om haar gunstig te stemmen, liet ik de zege aan haar,

en nam intussen de gelegenheid te baat om mijn eigen lot langs alle kanten te belichten in een keurig geïnspecteerde dichtbundel.

TRIËST

Zich nestelend in de doorgroefde huiselijkheid van mijn zoldervertrek, taterde ze honderduit over al haar in doffe nevelen gehulde verwachtingspatronen.

Dit nam uiteraard slechts enkele minuten (wie weet nog minder) in beslag, doch in mijn herinnering leek het minstens een eeuwigheid of twee.

Toen we vervolgens dagdromend de Dalí-achtige steegjes van de verdronken binnenstad aandeden, gaf ik haar nietsvermoedend 't startschot voor een van haar beruchte tropische buien door me terloops af te vragen waar haar bekrompen kruistocht in leggings eigenlijk toe diende.

Verbolgen spuwde ze deze muizenis regelrecht in de spleten van mijn zoveelste kale reis, en gaf ze me zo te kennen dat ik de strijdbijl louter aan mezelf te wijten had.

Haar geen enkele blik waardig gunnend, tuurde ik toen de overzijde van de poel des verderfs af, waar gejjatte fietsen vermoeid naar hun eigen weerkaatsing knipoogden, en een bastaardhond dolgelukkig zijn baasjes gedachten uitliet.

Jammer genoeg zag ik dus niet hoe ze mijn waarheidsserum liefvallig wegmoffelde in een van mijn eigen gedichten.